

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Razincov Valentin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, în cauza penală privindu-l pe

Razincov Valentin Valentin, născut la 26 noiembrie 1991, originar din or. Moscova, Federația Rusă, domiciliat în mun. Chișinău, or. Cricova, str. Libertății, 25, ap. 6.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.12.2015 – 13.04.2016 (prima instanță);
2. 13.05.2016 – 16.08.2016 (instanța de apel);
3. 21.10.2016 – 21.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Razincov Valentin Valentin în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motivul împăcării cu partea vătămată Guț Olga.

Tot, prin sentința menționată, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală Razincov Valentin Valentin, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal și în baza acestei legi, i-a fost numită o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare, fără amendă.

În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat stabilindu-i un termen de probațiune de 3 ani, dacă în termenul fixat Razincov Valentin nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de Gimnaziul nr. 77, or. Cricova a fost admisă și a fost încasat de la Razincov Valentin în beneficiul Gimnaziului nr. 77 or. Cricova prejudiciul material în sumă de 7890 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că la 06 noiembrie 2015, aproximativ la ora 04.30, inculpatul Razincov Valentin împreună cu o persoană în privința căreia cauza penală este disjunsă de comun acord, planificându-și intențiile sale infracționale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului au pătruns în incinta gimnaziului nr. 77 din str. Ion Creangă 31, or. Cricova, mun. Chișinău și deteriorând ușa anticamerei directorului gimnaziului, au sustras de pe masă un laptop de model „Dell Inspiron 173721”, evaluat la prețul de 7890 lei, iar în momentul în care au dorit să părăsească anticamera au fost surprinși de către paznicul gimnaziului Coptelov Iurii pe care l-au agresat fizic, doborându-l la podea și aplicându-i multiple lovituri în regiunea capului, după care, cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel lui Coptelov Iurii dureri fizice, iar gimnaziului nr. 77 din or. Cricova, mun. Chișinău, o daună materială în proporții considerabile în sumă de 7890 lei.

Tot el, inculpatul Razincov Valentin împreună cu o persoană în privința căreia cauza penală este disjunsă, la data de 06 noiembrie 2015, ora 05.00, prin înțelegere prealabilă, de comun acord, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, planificându-și intențiile sale infracționale, prin deteriorarea geamului, au pătruns în incinta biroului nr. 3 din Școala de Arte din str. 31 august 15, or. Cricova, mun. Chișinău, de unde au sustras pe ascuns un laptop de model „Acer”, evaluat la prețul de 4000 lei, după care cu bunul sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i cet. Guți Olga un prejudiciu material considerabil în sumă de 4000 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului Razincov Valentin au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, după semnele calificative – furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*; cât și în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, după semnele calificative – jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către :

- Procurorul în Procuratura sec. Rîșcani, mun. Chișinău, Cazacu Mariana, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței din motivul blândeții pedepse, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Razincov Valentin, să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, pe un termen de 4 ani și 8 luni, fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- instanța de judecată constatând în sentință că inculpatul într-adevăr a săvârșit infracțiunile menționate, la adoptarea sentinței n-a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art. 75 Cod penal, conform căruia instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerație toate circumstanțele cauzei, adică nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpat;

- faptul că el a săvârșit două infracțiuni, una dintre care face parte din categoria infracțiunilor grave, careva date concrete privind fapta comisă nu a comunicat, indicând că nu ține minte cele întâmplate din motiv că se afla în stare de ebrietate, de circumstanțele și motivul comiterii acesteia și anume de faptul că infracțiunea a fost comisă contra proprietății și de un grup de persoane, de pericolul social al acțiunilor acestuia și anume de faptul că a comis infracțiunea prin aplicarea violenței, pentru care fapt în privința acestuia a fost aplicată măsura preventivă - arestul, precum și de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, activitatea infracțională a devenit o îndeletnicire pentru inculpat, care la moment nu este implicat în vre-o activitate stabilă și utilă societății;

- instanța a reiterat ca circumstanțe atenuante faptul că inculpatul vina a recunoscut-o pe deplin, căința sinceră, însă nu a luat în calcul personalitatea inculpatului, precum și faptul că acesta a comis o infracțiune gravă, iar prejudiciul cauzat nu a fost restituit;

- reieșind din scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilirea unei pedepse de 3 ani și 6 luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani aplicată inculpatului este prea blândă și poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău în partea numirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care Razincov Valentin a fost condamnat pe art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, fără amendă cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, a făcut o justă încadrare juridică a faptelor comise de inculpat, însă în mod eronat a aplicat în privința acestuia o pedeapsă prea blândă.

A reținut instanța de apel că având în vedere că infracțiunea de furt comisă de inculpat este o infracțiune ușoară, partea vătămată Guși Olga și inculpatul s-au împăcat, iar careva restricții în cauza penală dată, pentru procedura de împăcare prevăzută de Legea penală, în ședința de judecată nu au fost stabilite, a considerat că prima instanță a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că procesul penal în învinuirea lui Razincov Valentin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, urmează a fi încetat.

Consideră eronată concluzia primei instanțe cu privire la aceea că corectarea inculpatului Razincov Valentin este posibilă fără a fi izolat de societate, nejustificat a considerat că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, și în temeiul art. 90 Cod penal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, stabilindu-i o perioadă de probațiune pe un termen de 3 ani, or, prima instanță nu a ținut seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

A mai menționat că inculpatul Razincov Valentin ca personalitate se caracterizează negativ, ține legături cu persoane care sunt în vizorul poliției, nu lucrează, anterior a fost judecat pentru comiterea mai multor infracțiuni de furt și acțiuni huliganice, a săvârșit o infracțiune gravă - jaf și a aplicat în privința părții vătămate violența, nu a restituit prejudiciul material cauzat.

Astfel, este eronată concluzia primei instanțe cu privire la aceea că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, și în temeiul art. 90 Cod penal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Razincov Valentin, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- prima instanță corect a constatat că există posibilitatea corectării și reeducării inculpatului fără privarea lui de libertate, or, acesta se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, a recunoscut vina, s-a căit sincer de fapta săvârșită, a optat pentru examinarea cauzei prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală;

- întemeiat prima instanță a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, pe când instanța de apel i-a agravat situația inculpatului în mod neîntemeiat, individualizând personalitatea acestuia;

- instanța de apel a comis o eroare de drept, aplicând o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință a depus procurorul în care și-a expus opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

La fel, procurorul a indicat că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei, a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, instanța de apel, rejudecând cauza, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite condamnatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil în speța dată, invocând în acest context următoarele.

După cum rezultă din textul recursului, autorul critică decizia, precum că instanța de apel i-a agravat situația inculpatului în mod neîntemeiat, individualizând personalitatea acestuia și aplicând o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Prin urmare, Colegiul penal reține că instanța de apel întemeiat a admis apelul procurorului și just a soluționat chestiunea cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului Razincov Valentin, conform sancțiunii articolului imputat acestuia, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată stabilește pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede răspundere pentru infracțiunea săvârșită. La stabilirea pedepsei, instanța de judecată trebuie să țină cont de următoarele criterii:

- pedeapsa se aplică în limitele fixate în Partea specială a Codului penal;
- pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Așadar, sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Prin decizia instanței de apel, inculpatului, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, Colegiul penal reține că cauza penală dată a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Reieșind din principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, Colegiul penal, menționează că, inculpatul a săvârșit o infracțiune ce se clasifică, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, ca infracțiune gravă, din care considerente în viziunea Colegiului penal, instanța de apel just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, ca fiind una gravă și care reprezintă un grad sporit de pericol pentru societate, de metoda săvârșirii infracțiunii și cinismul de care a dat dovadă inculpatul la săvârșirea infracțiunii, a aplicat în privința părții vătămate violența și nu a restituit prejudiciul material. Având în vedere conglomeratul împrejurărilor speței, instanța de recurs consideră, că pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, deoarece inculpatul Razincov Valentin ca personalitate se caracterizează negativ, ține legături cu persoane care sunt în vizorul poliției, nu lucrează, anterior a fost atras la răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni de furt (f. d. 64, vol. I).

Așadar, Colegiul constată că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul penal reține că pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, argumentele părții apărării privind menținerea sentinței prin care s-au aplicat prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de 3 ani, nu pot fi reținute, deoarece inculpatul Razincov Valentin până a fi condamnat a mai săvârșit o infracțiune contra patrimoniului, fapt ce a cauzat pagube materiale (f. d. 67, vol. I).

Prin urmare, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Razincov Valentin, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numind acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, ținându-se seama de prevederile art. 61, 75 Cod penal și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, or, tipul și mărimea pedepsei stabilite inculpatului, este echitabil pentru corijarea și reeducarea lui și atingerea scopului pedepsei.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Razincov Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, în cauza penală privindu-l pe **Razincov Valentin Valentin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin